

niku ani pouhý soubor věcí v nejširším slova smyslu (§§ 292, 303 obč. zák.) patřících k určitému průmyslovému nebo obchodnímu závodu, poněvadž s těmito soubory jsou spojeny i statky ideální (dobré jméno závodu, známosti zákaznictva a p.), jež touto organizací byly zjednány a které by zmizely z počtu, kdyby se přihlíželo jen k cenám jednotlivých věcí. Autobus sám jako věc movitou nelze proto podřadit pod pojem závodního podniku.

Čís. 11599.

Pro obživnutí pohledávky podle § 57 vyr. řádu (z roku 1914) jest lhostejno, že věřitel nepřihlásil pohledávku k vyrovnání. Nejde o omluvitelné nedopatření při placení vyrovnací splátky, když dlužník místo by dospělé kvoty splácel (ukládal na soudě), placení dluhů odpírá a nutí takto věřitele k žalobě.

(Rozh. ze dne 22. dubna 1932, Rv I 553/31.)

Žalovaný nezapravil dospělou vyrovnací splátku na žalobcovu pohledávku, načež se žalobce domáhal zaplacení celé pohledávky. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Není sporu o tom, že žalovaný žalobci neplatil vyrovnací kvoty. Tím se stalo vyrovnání podle § 57 vyr. ř. (cís. nař. ze dne 10. prosince 1914, čís. 337 ř. zák.) nicotné a jest žalobce proto oprávněn žádati plné zaplacení své pohledávky. Nesejde na tom, že žalobce nepřihlásil pohledávku k vyrovnání, neboť jde na nebezpečí vyrovnacího dlužníka, neplatí-li dluhy nepřihlášené, ať tak učinil z jakékoli příčiny, třebaš nezaviněně (srov. sb. n. s. čís. 9826 a rozhodnutí tam cit.). Ale nejde ani o omluvitelné nedopatření při placení splátky (plenární usnesení č. j. pres. 761/1927, uveřejněné v sb. n. s. pod čís. 7760), když dlužník, místo by dospělé kvoty splácel, pokud se týče ukládal na soudě, placení dluhů odpírá a nutí takto věřitele k žalobě. Neprávem odvolává se dovolání na předpis § 46 (4) vyrovnacího řádu, jenž předpokládá, že byla pohledávka k vyrovnacímu řízení přihlášena a dlužník ji popřel, ale nemá co činiti s otázkou obživnutí pohledávky z důvodu, že dlužník nesplnil včas a plně potvrzené vyrovnání.

Čís. 11600.

Návrh, by byl odpůrce odsouzen k zaplacení odškodného (§ 408 c. ř. s.) lze učiniti jen u procesního soudu, dokud není jednání ukončeno. Napotom lze nárok ten uplatňovati jen zvláštní žalobou.

(Rozh. ze dne 22. dubna 1932, Rv I 548/32.)